Nr 92 Warszawa, dnia 23 października 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

404. Okólnik z dnia 21 października 1948 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń od kwot pobieranych na koszty reprezentowania przedsiębiorstw państwowych.

I. W związku z wątpliwościami, jakie wyłoniły się przy kwalifikacji dla celów podatku od wynagrodzeń kwot pobieranych na cele reprezentacyjne z funduszów reprezentacyjnych względnie kosztów reprezentacyjnych przez osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach państwowych Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości:

1) uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1947 r. w sprawie utworzenia funduszów reprezentacyjnych w przemyśle państwowym podległym Ministrowi Przemysłu i Handlu (zał 1),

2) uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w przedmiocie pokrywania kosztów reprezentowania przedsiębiorstw państwowych (zał. 2) — oraz wyjaśnia co następuje:

I. Uchwała z dnia 18 lipca 1947 r. obowiązująca od 1 lipca 1947 r. została uchylona z dniem 1 lipca 1948 r. przez uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. Uchwała z dnia 18 lipca 1947 r. przyznawała w sumach zryczałtowanych fundusze reprezentacyjne dla dyrektorów przedsiębiorstw. Kwoty podejmowane z funduszów reprezentacyjnych należało traktować jako dodatkowe wynagrodzenie wolne od podatku od wynagrodzeń tylko w części udokumentowanej dowodami zewnętrznymi, względnie wewnętrznymi, o ile chodzi o wydatki notoryjne, na które zwyczajowo nie otrzymuje się dowodu zewnętrznego. Dowody te świadczyły o rzeczywistym poniesieniu wydatków w interesie przedsiębiorstwa. Nieudokumentowana nadwyżka stanowiła wynagrodzenie w rozumieniu art. 2 pod. wynagr. podlegające opodatkowaniu.

II. Uchwała z dnia 27. VIII. 1948 r., która weszła w życie z dniem 1 lipca 1948 r. przechodzi z systemu „tworzenia funduszów reprezentacyjnych przedsiębiorstw" na system „kosztów reprezentowania przedsiębiorstw". Uchwała ta dotyczy nie tylko przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu ale również wszelkich przedsiębiorstw państwowych bez względu na to, jakiemu Ministrowi one podlegają oraz przedsiębiorstw przez Państwo administrowanych (§ 1).

Paragraf 5 uchwały normuje sposób udokumentowania sum wydatkowanych na koszty reprezentacyjne, stawiając zasadę, że koszty te powinny być udokumentowane oryginalnymi rachunkami tj. dowodami zewnętrznymi. Od tej zasady czyni ust. 2 § 5 wyjątek, stanowiąc, iż odnośnie udokumentowania wydatków dowodami wewnętrznymi obowiązują odpowiednie przepisy wydane przez Ministra Skarbu. Sposób sporządzania dowodów wewnętrznych oraz zakres wydatków, które mogą być objęte tymi dowodami, reguluje § 12 lit. d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych uproszczonych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 czerwca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 208). Z zestawienia treści § 5 uchwały Kom. Ekonom. R. M. z dnia 27 sierpnia 1948 r. z §-em 12 lit. d) powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu wynika, że jedynie drobne koszty reprezentacyjne mogą być udokumentowane dowodami wewnętrznymi. Za drobne wydatki w powyższym rozumieniu należy uważać wydatki reprezentacyjne nie przekraczające kwoty 3.000 zł w każdym poszczególnym przypadku.

Paragraf 2 wspomnianej uchwały stanowi odchylenie dla zasięgu przedsiębiorstw uchwałą tą objętych (przedsiębiorstwa państwowe i przez Państwo administrowane) od przepisów § 12 lit. d) powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu określających górną granicę drobnych wydatków, nie wyłączając kosztów reprezentacyjnych na $^1/_2$% względnie $^1/_4$% obrotu, o tyle, że w miejsce tej górnej granicy wchodzą jeżeli chodzi o koszty reprezentacyjne normy kosztów reprezentowania przedsiębiorstw ustalone zgodnie z treścią § 2 uchwały, corocznie przez właściwego dla danego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw Ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Jeżeli zatem przedsiębiorstwo dokonuje wydatków reprezentacyjnych drobnych, które mieszczą się w górnej granicy wydatków określonych na podstawie § 2 wspomnianej uchwały, wówczas drobne te wydatki mogą być udokumentowane tylko dowodami wewnętrznymi.

II. Ministerstwo Skarbu biorąc pod uwagę okoliczność, iż uchwała Komitetu Ekonom. R. M. z dnia 18 lipca 1947 r. nakładała na osoby, które otrzymywały zryczałtowane sumy na koszty reprezentacyjne, obowiązek rozliczania się jedynie wobec władz zwierzchnich, a obowiązek udokumentowania wydatków wprowadziła dopiero uchwała z dnia 27 sierpnia 1948 r., oraz uwzględniając trudność w uzyskaniu dowodów na pewne kategorie wydatków, umarza na podstawie art. 35 zob. pod. niepobrany podatek od wynagrodzeń od kwot wypłaconych z funduszów reprezentacyjnych przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu w czasie od 1 lipca 1947 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego R. M. z dnia 18 lipca 1947 r. pod warunkiem, że pobrane kwoty nie przekroczyły sum wskazanych w tej uchwale. Uiszczony w międzyczasie podatek od wynagrodzeń od kwot pobranych z funduszów reprezentacyjnych nie podlega ani zarachowaniu ani zwrotowi.

2 zał.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 15394/4/48).

Załącznik Nr 1.

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1947 r. w sprawie utworzenia funduszów reprezentacyjnych w przemyśle państwowym podległym Ministrowi Przemysłu i Handlu.

I. 1) Tworzy się fundusze reprezentacyjne w przemyśle państwowym, podległym Ministerstwu Przemysłu i Handlu dla pokrycia wydatków, związanych ze stanowiskiem i funkcjami dyrektorów zakładów, na ogólne cele reprezentacyjne, społeczne lub kulturalno-oświatowe.

2) Kwotami funduszów reprezentacyjnych w ramach zatwierdzonego planu dysponuje naczelny dyrektor.

3) Z funduszu reprezentacyjnego można korzystać dla pokrycia wydatków na:

a) podejmowanie gości zagranicznych,

b) koszty reprezentacyjne, związane z pobytem zagranicą, jak: koszty odwzajemniania się w stosunku do gości Dyrektora, który był uprzednio przez nich podejmowany zagranicą,

c) podejmowanie przedstawicieli Rządu,

d) koszty związane z wizytowaniem zakładu pracy przez przedstawicieli Rządu lub zagranicznych gości,

e) dotacje na cele społeczne względnie kulturalno-oświatowe, np. wbicie gwoździa do sztandaru, nadzwyczajne imprezy społeczne i t. p.

Wydatki podane w pkt. e) mogą być czynione wyłącznie przez naczelnych dyrektorów Centralnych Zarządów Przemysłu i ich zastępców; w Zjednoczeniach i Zakładach pracy — tylko przez naczelnych dyrektorów. Kwotami na ten cel przeznaczonymi inni pracownicy poza wymienionymi dysponować nie mają prawa.

f) koszty reprezentacyjne w czasie podróży służbowych, nie objęte żadnym z wyżej podanych punktów, w wysokości jednak nieprzekraczającej zł 300 na 1 dzień podróży,
g) kwoty związane z nabyciem upominków dla gości zagranicznych,
h) kwoty związane z t. zw. „oplecinami" w zakładach przemysłu mineralnego.

Z wydatkowanych kwot rozlicza się Dyrektor Zakładu wobec Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia; ten zaś — wobec Naczelnego Dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu.

Wysokość poszczególnych funduszów reprezentacyjnych ustala się w stosunku rocznym w następujących granicach:

1. Zjednoczenia I kat. . . od zł 120.000 do 240.000 zł.
2. „ II kat. . . od zł 96.000 do 180.000 zł.
3. Zakłady pracy wydziel. . od zł 120.000 do 240.000 zł.
4. Zakłady pracy I kat. . od zł 96.000 do 180.000 zł.
5. Zakłady pracy II kat. . . od zł 72.000 do 120.000 zł.

Fundusze reprezentacyjne naczelnych Dyrekcji Centralnych Zarządów Przemysłowych oraz Centrali Handlowych i Zbytu ustala zgóry w każdym przypadku Minister Przemysłu i Handlu.

Poza omówionymi funduszami reprezentacyjnymi dyrekcjom Zakładów, Zjednoczeń i Centralnych Zarządów Przemysłowych nie mogą przysługiwać inne fundusze dyspozycyjne.

II. Zleca się Podkomitetowi Płac ustalenie na analogicznych zasadach regulaminów zwrotu wydatków reprezentacyjnych w urzędach i zakładach administracji państwowej i samorządowej oraz w pozostałych przedsiębiorstwach i instytucjach państwowych, samorządowych i publicznoprawnych.

Załącznik Nr 2.

Uchwała Komietu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w przedmiocie pokrywania kosztów reprezentowania przedsiębiorstw państwowych.

Uchyla się uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1947 r. w sprawie utworzenia Funduszów Reprezentacyjnych w przemyśle państwowym, podległym Ministerstwu Przemysłu i Handlu i ustala się z ważnością od 1 lipca b. r., zasady pokrywania kosztów reprezentowania przedsiębiorstw państwowych, jak następuje:

§ 1.

Za koszty reprezentacyjne przedsiębiorstw państwowych lub przez Państwo administrowanych, uważa się:
a) koszty podejmowania gości zagranicznych,
b) koszty konferencji i wycieczek prasowych,
c) koszty wizytacji przedsiębiorstw przez przedstawicieli Rządu,
d) koszty reprezentacyjne dyrektorów przedsiębiorstw w czasie podróży służbowych, nie objęte żadnym z wyżej podanych punktów, w wysokości nie przekraczającej zł 300 na 1 dzień podróży,
e) wydatki na inne cele reprezentacyjne, należycie uzasadnione istotnymi potrzebami przedsiębiorstwa.

§ 2.

Górną granicę wydatków na koszty reprezentowania przedsiębiorstw określa corocznie właściwy dla danego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw właściwy Minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Tak określone kwoty obejmują całość wydatków na koszty reprezentacji zarówno Centralnych Zarządów, Przemysłu, Central Handlowych i Samodzielnych Przedsiębiorstw, jak również wszystkich podległych tym Centralnym Zarządom, Centralom Handlowym i Samodzielnym Przedsiębiorstwom jednostek.

§ 3.

Część kosztów reprezentacyjnych, przeznaczona na pokrycie wydatków określonych w punktach d) i e) § 1 może być ponoszona bezpośrednio przez poszczególne jednostki organizacyjne, wymienione w § 2, o ile odpowiednie kwoty zostaną wniesione do budżetów względnie planów finansowych tych jednostek i w sposób właściwy zatwierdzone.

§ 4.

Koszty wymienione w punktach a — c § 1 obciążają budżet Centralnego Zarządu, Centrali Handlowej, lub Samodzielnego Przedsiębiorstwa.

§ 5.

Sumy wydatkowane na koszty reprezentacyjne winny być zaksięgowane na podstawie oryginalnych dowodów (rachunki i t. p.).

Odnośnie udokumentowania wydatków dowodami wewnętrznymi obowiązują odpowiednie przepisy wydane przez Ministra Skarbu.

§ 6.

Organy Kontroli państwowej i wewnętrznej są uprawnione do badania legalności i celowości poniesionych wydatków na koszty reprezentowania przedsiębiorstwa.

§ 7.

Właściwi Ministrowie wydadzą odpowiednie zarządzenie z mocą obowiązującą od 1 lipca 1948 r., mające na celu wykonanie niniejszej uchwały i nakazujące w szczególności złożenie przez podległe im przedsiębiorstwa wniosków dotyczących:
a) wniesienia do budżetów kwot na wydatki wymienione w § 1 z rozbiciem na poszczególne punkty od a) do c);
b) zatwierdzenia kwot na wydatki wymienione w punktach d) i e) § 1, wykazując każdą jednostkę oddzielnie i określając odrębnie kwoty przeznaczone na pokrycie wydatków przewidzianych pod d) i e).

---

405. Okólnik z dnia 21 października 1948 r. w sprawie używania cukru do produkcji piwa dolnej fermentacji

Na wniosek Centralnego Zarządu Państwowego Przemysłu Fermentacyjnego, przedłużam z mocą od 1. XI. 1948 r. do dnia 30. IX. 1949 r. ważność zezwolenia z dnia 19. VII. 1947 r. Nr D. VI. 9171/3/47 na używanie cukru do wyrobu piw ciemnych słodowych lekkich i pełnych dolnej fermentacji w browarach podległych Centralnemu Zarządowi Państwowego Przemysłu Fermentacyjnego, pod warunkami, określonymi w punktach 1, 2 i 4 zezwolenia Ministra Skarbu z dnia 17. X. 1946 r. Nr D. VI. 11619/3/46.

Za Ministra Skarbu
W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. VI. 11731/3/48).

---

406. Okólnik z dnia 21 października 1948 r. W sprawie produkcji piwa o zawartości poniżej 7 % ekstraktu.

Na wniosek Centralnego Zarządu Państwowego Przemysłu Fermentacyjnego, na zasadzie art. 59 Prawa Akcyzowego (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 122 z 1947 r.), przedłużam z mocą od dnia 1. X. 1948 r. do dnia 30. IX. 1949 r. ważność zezwolenia z dnia 22. V. 1946 r. Nr D. VI. 5280/4/46, udzielonego browarom podległym wyżej wymienionemu Centralnemu Zarządowi Państwowego Przemysłu Fermentacyjnego — na wyrób piwa o zawartości poniżej 7 % ekstraktu w brzeczce podstawowej.

Za Ministra Skarbu
W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. VI. 11731/3/48).

---

407. Okólnik z dnia 21 października 1948 r. w sprawie statystyki w zakresie ulg w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników.

W związku z będącym w opracowaniu projektem dekretu o podatku od wynagrodzeń zachodzi konieczność zebrania danych statystycznych co do rozmiarów przyznanych ulg w pod. od wynagr. dla przodujących w pracy pracowników na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 marca 1948 r. L. D. V. 3900/4/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 26, poz. 97) oraz w najbliższej przyszłości poddania rewizji

zasad tych ulg pod kątem trafności ujętych we wspomnianym okólniku kryteriów, zasad, wynagrodzenia podstawowego w rozumieniu tegoż okólnika, oraz wielokrotności tego wynagrodzenia uprawniającej do ulg w podatku dla przodujących w pracy pracowników, w poszczególnych grupach przedsiębiorstw podanych w Tabeli w Cz. I powołanego okólnika, biorąc pod uwagę wyniki dotychczasowej praktyki na tle tegoż okólnika.

Ministerstwo Skarbu pragnąc zebrać odpowiedni materiał analityczno-cyfrowy w tym przedmiocie oraz wnioski w kierunku zmiany tegoż okólnika zarządza co następuje:

I. Urzędy skarbowe (rewizyjne) sporządzą „Sprawozdania o ulgach w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników" według załączonego wzoru Nr 1.

Uwagi i wskazówki co do sporządzenia sprawozdania umieszczone są w załączniku.

Sprawozdanie należy sporządzić oddzielnie za miesiące czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 1948 r.

II. Urzędy rewizyjne (a nie skarbowe) sporządzą według załączonego wzoru Nr 2 dla każdej grupy przedsiębiorstw wymienionej w Tabeli w Cz. I okólnika z dnia 4 marca 1948 r. dane ujęte w zał. Nr 2 co do dwóch najcharakterystyczniejszych przypadków przyznania ulg w podatku od wynagrodzeń pracownikom przodującym w pracy.

Wzór Nr 2 należy sporządzić wspólnie dla miesięcy czerwiec, lipiec, sierpień, oraz wrzesień 1948 r., jednakowoż oddzielnie dla każdej grupy przemysłu.

III. Urzędy rewizyjne (oddzielnie w stosunku do każdej grupy przemysłów wymienionych w Tabeli Cz. I okólnika z dnia 4 marca 1948 r.) przedłożą wnioski co do zmiany wzgl. uzupełnień:

1) w kryteriach „podstawowego wynagrodzenia" w rozumieniu Cz. I okólnika z dnia 4 marca 1948 r.,
2) w wysokości wielokrotności, wynagrodzenia podstawowego uprawniającego do ulg w pod. wynagr. dla przodujących w pracy pracowników, ujętych w Tabeli Cz. I okólnika z dnia 4 marca 1948 r.

Należy poddać krytycznej ocenie powyższe wielokrotności w kierunku ich zmniejszenia lub zwiększenia oraz w razie proponowanych zmian przedstawić szczegółową kalkulację cyfrową proponowanej zmiany oraz krótkie i rzeczowe uzasadnienie wniosków.

Celem łatwiejszego zgrupowania nadesłanych wniosków Ministerstwo Skarbu zarządza sporządzanie uwag i wniosków na oddzielnych kartkach według poszczególnych grup przemysłów określonych w Tabeli Cz. I okólnika z dnia 4 marca 1948 r.

IV. Termin przedłożenia sprawozdań wzór Nr 1 i 2 oraz uwag i wniosków dla urzędów skarbowych (rewizyjnych) do izb skarbowych — 8 listopada 1948 r. dla izb skarbowych Ministerstwu Skarbu — 14 listopada 1948 r.

2 załączniki:

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V/17985/4/48).

Załącznik 1.

Urząd Skarbowy Rewizyjny

S p r a w o z d a n i e
o ulgach w podatku od wynagrodzeń dla przodowników pracy przyznanych w myśl okólnika Min. Skarbu z dnia 4 marca 1948 r. L. D. V. 3900/4/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 26, poz. 97) za miesiąc . . . . 1948 r.

L. p.	Zakłady pracy przemysłu *)	Ilość przedsiębiorstw w których wprowadzono przodownictwo w pracy	Ilość przodowników pracy **)	Kwota podatku umorzona tytułem 30% zniżki z tytułu przodownictwa pracy **)	Procent w stos. do potrąconego podatku w danym miesiącu od wszystkich pracowników **)	UWAGA

Uwaga: *) Wyszczególnić poszczególne grupy przemysłu wg grup określonych w Tabeli Cz. I okólnika Min. Skarbu z dnia 4 marca 1948 r.

**) Zestawić na podstawie wykazów potrąceń względnie odpisów list płac sporządzonych zgodnie z Cz. I ustęp ostatni okólnika Min. Skarbu z 4 marca 1948 r.

Załącznik 2.

Nazwa zakładu i adres:

Grupa przemysłu . . . . . poz. Tabl. . . . . .

L. p.	Imię i nazwisko przodownika	Miesiąc (okresy wypłat)	Kwota wynagrodzenia podstawowego	Inne wynagrodzenia niezaliczone do wynagrodzenia podstawowego	Ogólna suma wynagrodzeń podlegająca opodatkowaniu za okres wypłaty	Wielokrotność wynagrodzenia podstawowego	Podatek przypadający od całego wynagrodzenia bez zastosowania ulg z tytułu przodownictwa pracy	30% obniżka podatku z tytułu przodownictwa pracy	U W A G I
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Uwagi: Rubrykę 4 należy rozbić na podrubryki: płaca zasadnicza, dodatek przemysłowy, dodatek wyrównawczy, funkcyjny i t d. według kryterii Cz. I ust. 5 okólnika Min. Sk. z dnia 4 marca 1948 r.

Dane należy zebrać w drodze korespondencyjnej lub przy sposobności lustracji.

Uwaga 10: Podać charakter pracy przodownika n. p. ładowacz węgla, rębacz, tokarz, majster i t. d.

Ewentualne objaśnienie co do sposobu obliczenia wynagrodzeń z rubr. 4 podać w uwagach Zob. przykłady I—V w ok.. z dnia 4 marca 1948 r.

408. Okólnik z dnia 22 października 1948 r.

w sprawie zryczałtowania opłat od przekazywanych za pośrednictwem P. K. O. zaopatrzeń inwalidzkich oraz realizacji czeków na te zaopatrzenia.

I.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów oraz Pocztową Kasą Oszczędności ustaliło, że od przekazywanych przez izby skarbowe w trybie okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 4 września 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 84, poz. 361) zaopatrzeń inwalidzkich po-

bierana będzie opłata zryczałtowana w kwocie 25 zł od każdego pojedyńczego przekazu czekowego bez względu na wysokość kwoty przekazu. W skład omawianej opłaty wchodzi należna Pocztowej Kasie Oszczędności opłata manipulacyjna w kwocie 14 zł oraz pobierana przez pocztę opłata za doręczenie w kwocie 11zł.

W związku z tym izby skarbowe winny pod wyprowadzoną w zestawieniu spisów sumą zaopatrzeń inwalidzkich umieścić jako dwie ostatnie pozycje dwa przekazy: jeden pod adresem Pocztowej Kasy Oszczędności, obejmujący ogólną kwotę opłat manipulacyjnych równą iloczynowi ilości przekazów czekowych pomnożonej przez kwotę 14 zł i drugi pod adresem Ministerstwa Poczt i Telegrafów, obejmujący ogólną kwotę opłat za doręczenie, równą iloczynowi ilości przekazów czekowych pomnożonej przez kwotę 11 zł.

Wystawianym zleceniem i czekiem zbiorowym należy objąć również kwoty opłat manipulacyjno-pocztowych. Wobec tego do sposobu uiszczania tych opłat nie ma zastosowania okólnik Pocztowej Kasy Oszczędności z dn. 5 sierpnia 1946 r. L. 12931/46 Techn., podany do wiadomości izb skarbowych zarządzeniem z dn. 26 sierpnia 1946 r. Nr D. III. 6271/7/46.

W razie zwrotu przekazu czekowego z powodu niedoręczenia zaopatrzenia uprawnionemu opłata manipulacyjna nie podlega zwrotowi do Skarbu Państwa.

Celem zapobieżenia dwukrotnemu pobieraniu przez pocztę opłat za doręczenie należy na przekazach zamieszczać napis. „opłatę za doręczenie uiszczono ryczałtem".

Zarazem w związku z postanowieniami pkt. 2 lit. b okólnika z dn. 15 kwietnia 1948 r. w sprawie pokrywania kosztów obsługi kasowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 43 poz. 160) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w przypadkach ponownego przekazywania zaopatrzeń, których zwrot nastąpił z winy uprawnionego, n. p. wskutek podania mylnego adresu lub niepodania na czas zmiany adresu, należy przekazywać zaopatrzenie w wysokości zredukowanej o kwotę zryczałtowanej opłaty manipulacyjno-pocztowej t. j. o kwotę zł 25.

II.

Celem umożliwienia oddziałom P. K. O. dokonania sprawdzenia czeków zbiorowych na zaopatrzenia inwalidzkie i wysłania dołączonych do nich przekazów czekowych do właściwych placówek pocztowych przynajmniej na dwa dni przed terminem płatności zaopatrzeń Ministerstwo Skarbu zobowiązuje izby skarbowe, aby omawiane czeki doręczały oddziałom P. K. O. najpóźniej na 6 dni przed 1 każdego miesiąca.

Na przekazach czekowych na zaopatrzenia inwalidzkie należy zamieszczać klauzulę. „Nie wypłacać przed 1 . . . ".

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Pocztową Kasą Oszczędności ustaliło, że kwoty czeków na zaopatrzenia inwalidzkie będą oddziały P. K. O. odpisywały z kont czekowych izb skarbowych w dn. 1 każdego miesiąca t. j. w dniu płatności zaopatrzeń.

W związku z tym oraz celem obciążenia budżetu wydatkami z tytułu zaopatrzeń w dniu ich płatności winny izby skarbowe wystawione w ciągu miesiąca czeki (zlecenia wypłaty) na zaopatrzenia inwalidzkie, płatne w dn. 1 następnego miesiąca oraz sporządzone na sumę tych czeków noty przychodowe zapisywać do dzienników, zakładanych na miesiąc następny.

W końcu Ministerstwo Skarbu nadmienia, że nakładu blankietów przekazów czeków w/g ustalonego przez Ministerstwo Skarbu wzoru dokona P. K. O.

wz. Dyrektora Departamentu
K. Kossobudzki
Naczelnik Wydziału.

(Znak Min. Sk. D. III. 10253/7/4/48).

---

409. Okólnik z dnia 23 października 1948 r.

w sprawie regulowania przez Zakłady P. M. S. należności z tytułu opłaty monopolowej za nadmierne ubytki spirytusu.

Celem ujednolicenia postępowania przy pobieraniu należności z tytułu opłaty monopolowej za ubytki spirytusu, przekraczające dopuszczalną normę zaniku w Zakładach P. M. S., Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Urzędy akcyzowe, wydając orzeczenia wymiarowe w powyższych sprawach, przesyłają równocześnie odpisy tych orzeczeń do Dyrekcji P. M. S. z wnioskiem o zaksięgowanie wymierzonej sumy na koncie „opłata monopolowa za nadmierne ubytki spirytusu".

Otrzymane z Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego daty zarachowania wymierzonej sumy urzędy akcyzowe odnotują w księdze zaległości i po uprawomocnieniu się orzeczenia będą uważały ją za uregulowaną.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 8303/2/48).

---

410. KOMUNIKAT

o uzupełnieniu okólnika z dnia 19 października 1948 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr 91, poz. 401).

Okólnik z dnia 19 października 1948 r. w sprawie zastosowania przepisów o rozliczeniach za dostawy i usługi do instytucji spółdzielczych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 91, poz. 401) uzupełnia się tekstem uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r., która powinna być wydrukowana jako załącznik do tego okólnika.

Tekst tej uchwały ma brzmienie następujące:

Zał. do poz. 401 Dz. Urz. M. Sk. Nr 91/48

Uchwała
Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów
z dnia 21 września 1948 r.

dotycząca stosowania uchwały Komitetu Ekonomicznego R. M. z dnia 20 maja 1947 r. do rozliczeń za dostawy i usługi przez instytucje spółdzielcze.

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala:

1. Postanowienia uchwały Komitetu Ekonomicznego R. M. z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie rozliczeń za dostawy towarów i usługi między przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym oraz pomiędzy tymi przedsiębiorstwami a jednostkami budżetu państwowego i Związkiem Gospodarczym Spółdzielni R. P. „Społem" (z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami) stosują się również do:
   1. przedsiębiorstw państwowo spółdzielczych,
   2. central spółdzielczo-państwowych oraz
   3. niżej wymienionych central spółdzielni:
      a) Centrala Spółdzielni Spożywców „Społem",
      b) Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska",
      c) Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich,
      d) Centrala Gospodarcza Spółdzielni Ogrodniczych,
      e) Centrala Spółdzielni Pracy,
      f) Centrala Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność".

   Na poszczególne inne centrale spółdzielni postanowienia wspomnianej uchwały mogą być rozciągnięte decyzją Ministra Skarbu powziętą w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu.

2. Uchwała niniejsza stosuje się do rozliczeń za dostawy i usługi wykonane po dacie tej uchwały.

---

411. Sprostowanie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1948 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr 27, poz. 99)

w sprawie czasokresów i norm używalności oraz zużycia odzieży, materiałów gospodarczych i kancelaryjnych we władzach i urzędach administracji skarbowej.

Na podstawie pisma Prezydium Rady Ministrów z dnia 7 września 1948 r. Nr O-II-b-3/2 Ministerstwo Skarbu ogłasza następujące sprostowanie:

„W Tabeli „Czasokres i normy zużywalności i zużycia materiałów i przedmiotów we władzach i urzędach", stanowiącej załącznik do okólnika Nr 7/48 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu z dnia 6 marca 1948 r. Nr 27, poz. 99) prostuje się omyłkę maszynową w poz. 36 „Pasta do podłóg" ma być 4 gramy pasty na 1 m^2 zamiast 40 gramów na 1 m^2, co wynika zresztą jasno z uzasadnienia do tej pozycji".

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia 3 blankiety pokwitowań kasowych wraz z dowodami wpłat według wzoru Nr 4 S. „E" za NrNr 708947, 712302 i 735310, zagubionych w kasie I Urzędu Skarbowego w Szczecinie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 644", zagubiony przez p. o. Rejonowego Inspektora Ochrony Skarbowej w Gdańsku.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 451", zagubiony przez sekretarza admin. w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Gdańsku.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 1002, wystawioną przez Izbę Skarbową w Szczecinie dla ob. Balińskiego Kazimierza, pracownika kontraktowego w Rejonie Akcyzowej Kontroli w Nowogardzie.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 409, wystawioną przez Izbę Skarbową w Szczecinie na nazwisko Bucholca Jakuba, kierownika działu rachunkowo-kasowego w Urzędzie Skarbowym w Dębnie.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 404, wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Zdanowicza Stefana, kontr. sekr. rach. w 2 Urzędzie Skarbowym w Gdyni.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 9, wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Gdańsku dla Wiśniewskiego Władysława, podreferendarza w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Gdańsku.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 525, wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla Stanisławy Szopińskiej, żony Edmunda.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 403, wydaną przez Dyrekcję Ceł w Gliwicach dla Anbilda Jana.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 1886, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla Wojciechowskiego Franciszka.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział	organizacyjny i osobowy
GB	—	„	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„	karny skarbowy
OSk	—	„	Ochrony Skarbowej
OK	—	„	obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„	budżetowy
K	—	„	finansów i podatków komunalnych
RK	—	„	rachunkowo-kasowy
C	—	„	ceł
ZPP	—	„	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„	podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„	innych podatków bezpośrednich
EA	—	„	egzekucji administracyjnej
A	—	„	akcyz
M	—	„	monopolów
U	—	„	ubezpieczeń
Sp	—	„	spółdzielczości
L	—	„	likwidacyjny
R	—	„	różnych
Z	—		zarządzenie
I	—		instrukcja
O	—		okólnik
Ob	—		obwieszczenie
Uch	—		uchwała
Rp	—		rozporządzenie
Reg	—		regulamin
Kom	—		komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
404	W sprawie podatku od wynagrodzeń od kwot pobieranych na koszty reprezentowania przedsiębiorstw państwowych.	O	21 X. 1948 r.	D. V. 15394/4/48												X									
405	W sprawie używania cukru do produkcji piwa dolnej fermentacji.	O	21 X. 1948 r.	D. VI. 11731/3/48																X					
406	W sprawie produkcji piwa o zawartości poniżej 7% ekstraktu.	O	21 X. 1948 r.	D. VI. 11731/3/48																X					
407	W sprawie statystyki w zakresie ulg w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników.	O	21 X. 1948 r.	D. V. 17985/4/48												X									
408	W sprawie zryczałtowania opłat od przekazywanych za pośrednictwem P. K. O. zaopatrzeń inwalidzkich oraz realizacji czeków na te zaopatrzenia.	O	22 X. 1948 r.	B. III. 10253/7/4/48								X													
409	W sprawie regulowania przez Zakłady P. M. S. należności z tytułu opłaty monopolowej za nadmierne ubytki spirytusu.	Θ	23 X. 1948 r.	D. VI. 8303/2/48																	X				
410	O uzupełnieniu okólnika z dnia 19 października 1948 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr 91, poz. 401).	Kom																							X
411	Sprostowanie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1948 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr 27, poz. 99).					X																			

KOMUNIKAT

w sprawie ogłoszeń o zagubieniu legitymacyj urzędowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości jednostkom służbowym podległym i nadzorowanym, iż od dnia 1 listopada 1948 r. ogłoszenia o zagubieniu legitymacji urzędowych będą dokonywane po uprzednim wpłaceniu, na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu P. K. O. Nr I — 4428, należności ryczałtowej w kwocie zł 600, która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy.

Wszelkie zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4.

Tekst ogłoszeń będzie jednolity według następującego wzoru:

„Unieważnia się (skradzioną lub zagubioną) legitymację urzędową Nr . . ., wydaną przez . . . . . . dla . . . .".

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.